

DE DEBATA

'Werkdagen van 7.00 tot 23.00 uur? Dan doe je iets fout'

Het adagium *Virtus nobilitat* is vervangen door een nieuw devies: *vrije tijd adelt!* Maar geldt dat ook voor de advocatuur en de rechterlijke macht? Over de zoektocht naar het evenwicht tussen werk en vrije tijd.

Martine Goosens
freelance journalist

Eigen foto's

Mr. Jeroen Veen (39), partner bij Lexwell Attorneys in Philipsburg, Sint Maarten. Veen is sinds 1 januari 2002 Deken van de Orde van Advocaten op Sint Maarten. Hij is getrouwd met Jadira Veen en heeft twee dochters, Juliëtte (4) en Taji (18).

Zondagmiddag 16.00 uur, in de lounge van een hotel in Amsterdam: 'Mijn carrière als advocaat op de Antillen is ooit begonnen bij een advocatenkantoor op Curaçao. Na drie jaar ben ik verhuisd naar Sint Maarten om daar een nieuwe vestiging te starten. Ik kende Sint Maarten inmiddels en wist dus waar ik aan begon. Aan de sollicitanten die ik afgelopen dagen heb gesproken als potentieel kandidaat voor de functie van stagiaire op ons kantoor op

Sint Maarten merk ik, dat zij zich een leven op dat eiland te gemakkelijk voorstellen. Vooral als je met een partner en kinderen op Sint Maarten wilt gaan wonen zijn er beperkingen. Het salaris van een stagiaire is amper toereikend om een gezin te onderhouden. Het leven op Sint Maarten is duur, dus als je zelf geen geld meebrengt zal je partner een baan moeten vinden en dat is niet altijd gemakkelijk, zeker niet vanuit Nederland. Parttime werken is op Sint Maarten zeer ongebruikelijk. Als je zoiets niet weet voordat je uit Nederland vertrekt kom je bedrogen uit.

INTS A N S

Echtgenoten die denken zich te vermaken met de zee, de zon en het strand houden het vaak niet lang vol. Ik heb wel eens een advocaat aangenomen die met vrouw en kind overkwam, maar na drie maanden weer op het vliegtuig is gestapt. Zijn vrouw verveelde zich en kon niet aarden. Een goede voorbereiding had dit gezin de moeite en ons het geld bespaard. Ik heb nu geleerd beter door te vragen naar wat de mensen verwachten. Bij voorkeur kies ik ongebonden mensen.

Het leven van een advocaat op Sint Maarten is in veel opzichten anders dan in Nederland. Gebrek aan anonimiteit is het grootste probleem. Omdat Sint Maarten een klein eiland is waar maar een kleine 30 advocaten werken weten mensen je overal en op elk tijdstip te vin-

den. Daarom hecht ik belang aan het principe dat ik alleen werk tijdens kantooruren. De rest van de dag en het weekend zijn voor mijzelf en het gezin. Desondanks word ik soms op zaterdag of zondag gebeld door cliënten die mij thuis weten te bereiken. Vooral Amerikaans georiënteerde cliënten zijn veeleisend. Zij gaan uit van de gedachte dat ze recht hebben op mijn tijd omdat ze ervoor betalen. Toch zullen ze mij af en toe met rust moeten laten, al was het maar om mij de tijd te gunnen om mijn werk te kunnen doen.

Na mijn werk ga ik meestal direct naar huis, maar omdat het ook van belang is om gezien te worden door potentiële cliënten in het sociale circuit lukt dat niet altijd. Ik streef ernaar in elk geval op tijd te zijn om mijn jongste dochter in bed te leggen zodat ik ook nog wat kan praten met de oudste. Wij gaan hier vroeger slapen dan in Nederland. Rond 18.00 uur wordt het donker, vaak ga ik tussen 21.00 en 21.30 uur naar bed. De wekker gaat om 6.00 uur als de zon opkomt, een tijd die voor veel mensen in Nederland klinkt als midden in de nacht. Soms ga ik na kantoor tijd naar de sportschool of ik drink een borrel met collega's, die in principe ook niet overwerken. Bevriende advocaten in Nederland hoor ik soms praten over werkdagen van 7.00 tot 23.00 uur. Volgens mij doe je dan iets fout. Zelf zou ik zo niet willen werken en

dus verlang ik dat ook niet van mijn medewerkers. Als je structureel geen tijd hebt voor ontspanning, gaat het werk je tegenstaan. Zelfs als ik het druk heb en aan bepaalde zaken niet ben toegekomen ga ik toch op tijd weg. Ik wil niet dat dossiers en cliënten mijn leven beheersen. In het weekend doe ik inkopen met mijn dochter of we gaan naar het strand. Vooral het Franse deel van het eiland kent leuke restaurantjes aan het water waar je na een ontbijt met croissants en Perrier rustig de hele dag kunt blijven zitten. Terwijl ik kranten lees spelen de kinderen in zee. Maar ik blijf ook graag thuis, met een boek op het terras. Of ik kook een goed diner voor vrienden, die ik selectief kies. Door het gebrek aan anonimiteit ben ik afstandelijker dan ik ooit was toen ik in Nederland woonde. Veel mensen ontmoet ik zakelijk of in het uitgaanscircuit, zonder dat ik ze ooit laat integreren in mijn privé-leven. Misschien wonen we daarom ook wel wat geïsoleerd, in een vrijstaand huis boven op een heuvel. Het prachtige uitzicht over het heuvelachtige eiland zou ik missen als ik ooit naar Nederland zou terugkeren. Hollandse rijtjeshuizen doen me denken aan burgerlijkheid, een gebrek aan mogelijkheden om uit te breken. Overigens is de kans dat ik ooit definitief terugkom naar Nederland niet zo groot. Ik leef ook hier in het Koninkrijk der Nederlanden, maar nu als God in Frankrijk. ■